

לֹא:

עין משפט
גר מצוה

אלה הב"ע שהרהינו אצלו וקמיעני בדרכי יצחק. מימה לרוב"א
אני הילך יתדך הך דע"כ דנרני יתחק קמיעני וסופא
אנאמי נכרי שהלית אה ישראל על חמנו אחמי דברי הכל עובר
אנא"ג דלא קנה כיון דלמפרע הוא גובה ורישא דלא אחמי אינו עובר
למ"ד כיון דלמפרע הוא גובה ומפרש
ירב"א להשאט י' מוקי פלוגתא
דנרני יתחק מיירי שלא בא ישראל
לידי גביה שפדלו נכרי לבסוף
דלא שייך השתא פלוגתא דאמי
ורבא כלל אהרן בזה קמיעני למאן
דעבר אורח ס"ל דקני ליה ישראל
ומנכרי וה"ל גרשות ישראל ומי"ד אינו
עובר ס"ל דלא קני ליה והרי לא היה
גרשותו ובסיפא ד"ה עובר דלא קני
ליה נכרי לנ"ע והרי היה גרשות
ישראל ומיהו מתמינן להקמי נכרי

פה א מ"י פ"י תהלת
 שמרת הלכה ה סתם
 עשן ד טושי' ח"מ ס"י
 עב טק"ד ב:
פו ב מ"י פ"ד תהלת
 תמן ר"י א טושי' ב:
 ח"מ ס"י תתא ע"י א:
פז ב טושי' ח"מ ס"י
 תתא:
פח ד ד ח"י פ"ג תתא
 תמן ר"י א
 עשן טושי' ח"מ ס"י
 תתא טק"ד ח:
פט ו מ"י פ"ד תתא
 סאלה ופקדון תהלת
 ד תמן עשן ס"י טושי' ב:
 ח"מ ס"י רל"א טק"ד (יח)
 [טו]:
צ ז ח"י פ"י תהלת
 תרומות ח"י א:
צח ז ט"ז ח"י ב:
צט ז ט"ז ח"י ב:

רבינו חננאל

ופריך לעולם ויטא וספא
 משהונוני אצלו, ובדור
 יצחק אלעי דאמרי מדי
 לבשל חוב שקיעה מסתון,
 וסאמר לך תהיה צדקה,
 אה אני קונה צדקה ממך,
 ח"ק לית לאה אר בר
 יצחק ר' מאיר אר לית.
 ומתהמהני לן ור' יוחנן
 תנא, ושענין כר' יצחק
 ע'למא לית הלו ר' יצחק,
 אהא כהא קמ' מיטילן,
 ח"ק סבר ישראל מישראל
 צדקה הוא חק, אבל
 מסבין דר' ר' חנניאל
 צדקה הוא לך קי. ר' יוחנן
 מאיר סבר כר' יצחק
 וישראל קני לית מלכות,
 מיטקן דמי לא כל סכן,
 אבל נכרי טהולא חס
 ישראל ע'ל המצור וקבץ לו
 שן, לפרעון את המצור
 דברי' חס, ובר' דלא קנה
 יצחק חמנו של ישראל
 אל ברשות ישראל קני
 ועובר עליו, ומקשיבין
 נכרי טהולא את ישראל
 ע'ל המצור, ובר' דלא חס
 מות בהנאה, והמדרש
 מישראל לא קני ר' יוחנן
 מהונוני משרדים לו ר' יוחנן
 מכשיב, כדחתיא ונכרי
 שדורין פ' מ' פורט אצל
 ישראל אינו בער ספסא.
 ואם אמר לו הנעצור
 כלומר קני מעכשיו עובר,
 ר' מריוס ור' שמעוןהו
 סלקא אהא חנון אה דחנן
 להוור ע' שדורו ואמר לו
 אה אני מכר לך עד
 שלש שנים חרי הוא לך
 ומעכשיו ר' ח' חנניאל
 של ינו ומלאל של ח' חנניאל
 כלומר להנעצור שבתוך
 החנות לנכרי, ומעיל
 ישראל נכנסין לשם
 וישראל מלאכתן, חס
 שומע שם את המצור
 אסור בהנאה, ואין צורך
 נכרי באיכיל, אלא צורך
 חס של ישראל ואה, וכן
 חס של ישראל ומלאל
 של ישראל ומעיל גוים
 נכנסין לשם ומעכשיו
 בצרי' החנות, חס
 שומע שם את המצור
 נכרי באיכיל, ואין צורך
 לומר בהנאה. כללא
 ויחלוא חס מרעיל
 אזילין, אה מעילין ישראל
 חס חסן הוא ואסור, חס
 חס חס מותר, חסן

שָׁמַע פִּדְמוֹ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לֵדִי מִפְּדוּת חַיִּי
וְדַמּוּקִי לֵב בְּסִמְכוֹן בְּדִלְמָה לֵיהִ
מַעֲבָכֵי מִלֵּל מִקּוֹס מֵאִי מֵהִי:
בְּדַרְכֵי יִצְחָק קִמְצַנִּי. חִימָה
הָ ה' יִצְחָק לֹא קָאָמַר
דְּקָמִי מִסְּכוֹן אֲחֵל שֶׁלָּא נִשְׁמַע הַלּוּלָה
דְּמִדְמוּכָא בְּהַאֲוִמְנוּן (בְּכָל מִינְשָׁא סָב.)
וְהַכֹּהֵן יִשְׂרָאֵל נִשְׁמַע הַלּוּלָה לְנַכְרִי עַל
חֲמִתּוֹ מִן דְּמִשְׁמַע נִשְׁמַע הַלּוּלָה
דְּמִשְׁמַע בְּהַאֲוִמְנוּן דְּקָמִי הַלּוּלָה
עַל הַמִּסְּכוֹן שׁוּמַר שְׂכָר וְהַתִּנְיָא שׁוּמַר
חֲסוֹם וְהַשְׂמִי הָאֵל דְּמִשְׁמַע נִשְׁמַע
הַלּוּלָה וְהָאֵל שֶׁלָּא נִשְׁמַע הַלּוּלָה
וּפְרִיךְ וְהָאֵל אֲדִיר וְאֲדִיר עַל הַמִּסְּכוֹן
קָאָמַר וְשֶׁ לִּימַר דְּהִי מִירוֹשׁוֹ מִיּוֹן
שֶׁלָּא נִשְׁמַע הַלּוּלָה קוּנָה לְנַמְרִי
דְּכַרְבִּי יִצְחָק חָיִי לְעֵינוֹן חָיִי לֵנוֹ
לְחַשְׁבוֹ אֲדִיר הָאֵל שֶׁלֹּא נִשְׁמַע הַלּוּלָה
יִמְאֵל חָף נִשְׁמַע הַלּוּלָה דְּחַשְׁבִּין לֵיהִ
מֵאִי וְכִן יֵשׁ לְפָרֵשׁ בְּהַשְׁלָה (נִישְׁנִין ט.)
בְּגִי הַהוּא עַל הַמִּסְּכוֹן אֲדִיר
מִשְׁמַע מְדַרְבִּי יִצְחָק מִיּוֹן דְּקָמִי לֵיהִ
שֶׁלָּא נִשְׁמַע הַלּוּלָה נִשְׁמַע הַלּוּלָה
נְגִי מִיִּקְרִי שֶׁל אֲחִיךְ יִדִּיךְ:
שְׁקוּנָה מַשְׁכוֹן. פִּי"ה קוּנָה
חֲסוֹן לְעֵינוֹן חֲסוֹן
אֲוִנְסִין וְרִ"י אֲוִנְסִין דְּבְּהַאֲוִמְנוּן (בִּיבִי
סָב.) מִשְׁמַע דִּלְהִי הוּא אֲחֵל שׁוּמַר שְׂכָר
דְּהַלּוּלָה עַל הַמִּסְּכוֹן שׁוּמַר שְׂכָר נְגִי
לְיוֹמָר הַסָּב גְּמִלְמָל דְּסָבֵר לֵה כְּרִבִּי
יִצְחָק וְכֹלָה שְׁמַעְתָּא שְׁמַעְתָּא שֶׁל נְכִירִי
יֵד יִשְׂרָאֵל אֲדִיר אֲחֵל קָבֵל עַלֵּי
יִשְׂרָאֵל אֲחִימִית לֵדִי קָבֵל הִרִי הוּא שֶׁלֹּא
וְעוֹבֵר עַלֵּי דְּמִדְמוּכָא כְּפִ"ק (דָּף ה' ה:)
וְיֵאָמֵר אֲמַר הַנְּעִיךְ עוֹבֵר. לְנַמְרִי
יִרְשָׁא מִיִּירִי כְּשֶׁפִּדְלוֹ וְיִסְפִּיא כִּי אֲמַר
הַנְּעִיךְ הֵיטָּו אֲדִיר רוּחָא לְפִדְמוֹ:
דְּבִר

בנאפה. דלא תלין ליה בפועלין אלא מן של מלאי היה ושל ישראל עובד פשעיו: **כספים.** של פיקדון אין להם שמירה אלא כרעק חייב בעליו: **משוס ריחא.** שכלכל מרחמו ומחטטו ומזיזו: **חמא** חמץ משלם קרן וחומש ואף על גב דלא הוי שרא מדיד חמא: **יוסף** עליו נתן לכהן את הקודש (ויקרא כג) דבר הכהן להיות קודש בדלקמן (ובג). לאו לפי דמיס משלם אלא לפי מדה משלם הלכך פטור מן התשלומין: **ומדמי עלים.** אם תרומה טמאה היא אין לתרומה מיד אין בה חומש ואין תשלומים לכפרה ואין נשני בעלמא ומשלם מעות ולפי דמיס ולא לפי המדה וחמץ בפסח לאו אין

(א) משמע דרכו הי' לו גי' אה

כל שעה פרק שני פסחים

אֶלֶּה. יִשְׂרָאֵל וְסִפָּא כְּשֶׁהֲרִיתוּ אֲבָל בָּלָא הֲרִיתוּ דְּכוּלֵי עֲלָמָא מֵאֲכָן וְיִלְבַּדָּה הוּא גּוֹבֵה: **קוּסֵי מִשְׁכוֹן.** כָּל יְמֵי הַלּוּאֵה הַמִּשְׁכּוֹן קָטִי לוֹ וְאִם נִגְמָא חָיִיב בְּאֻמְסָן שְׁאִינוּ עָלָיו לֹא כְּשׁוֹמֵר חֹסֶם לֹא שְׂכֹמֵר שְׂכֹמֵר שְׂכֹמֵר שְׂכֹמֵר בְּאֻמְסָן אֶלֶּה כּוּלֵי בְּרִמּוּזֵי דְּשִׁמְרִיתוֹ עוֹמֵד: **לִדְקָה סִפָּא לְדָקָה.** בְּהַשְׁמַת הַעֲבוֹת כְּחֵיב. אִי אֲמַרְתָּ קוּסֵי מִשְׁכוֹן אֵינְתָּ לְדָקָה בָּהּ סִפָּיָה שֶׁשֶׁכֶּה בְּשִׁמְלוֹת שֶׁשְּׁאִיל לוֹ זֶה דְּכֵר הַקָּטָן לוֹ וְאִם אִינוּ קוּסֵי דְּקָדָה בְּהַשְׁמַת זֶה מִגִּין עַל שְׁלוֹ שֶׁכֶּ: **אֲבָל יִשְׂרָאֵל מִזְכְּרֵי לֹא.** הַכֵּן לֹא עֲבַר עֲלֵיהּ דִּלְמָא מֵר (עֲבַר 97 עֲט.) אֲבָל אֲמַר רֹחֵא מֵר אַחֲרֵיהּ: **טָנָן נְכֵרִי שְׁפֹלוֹ וְכוּ.** וְאִימְרִינָנָא אֲבָלָא לְעִיל [וְ] 66] וְשִׁינָן כְּשֶׁהֲרִיתוּ בְּרִלָּא וְכֵי אֲמַרְתָּ הַשְׁמָחָ דְּכֵרִי הַכֵּן נְכֵרִי מִיִּשְׂרָאֵל לֹא הָיִי:

לא קשיא. ממתימן דלמחר יהי
שכרתינו אללו אם לא אתן לך עד
יום פלוני יהא שר מעשכיו הלכן
נכרי שזלוה את ישראל קם ליה מית
נרשות נכרי ישראל שזלוה את הנכרי
קם ליה נרשות ישראל ברייתא דלון
אמר ליה מעשכיו אלל כשאם לא יפרע
נמנו לו וקבע לו זמן כשאם לא יפרע
לו יגבה חובו ממסכניו ויטוש אותו
דמיס הלכן נכרי שזלוה ישראל
דכרי הכל אפילו לא שרע ליה
אסור לישראל ליהנות ממנו דכל
ימות הפסח של ישראל היה דמכאן
ולבנהו את גובה יחי משום דהסתיי
נכרי מיראשאל כל חיי מיראשאל

שם חמץ שנמצא שם
ואה ואין צריך לומר
מלאי של נכרי ופועלי
לשם חמץ שנמצא
באכילה ואין צריך
ל"החמץ שנפלה עליו
ועד רבן שמעון בן
הכלב יכול להפיש
וסדר הצריך שיכמל
ישת השלשה
וחא בריה דרב יוסף
שמואל ^היכספים אין
קע מי בעין שלשה
הכא משום ריחא
התם משום איכסויי
שה וכמה 'אמר רפרם
ח: **מתני'** האוכל
גג משלם קרן וחומש
ומדמי עציץ: **גמ'**
רומה בשוגג משלם
אוכל ואחד הדשות
ואחד

הוא: **גמ' לרד' שיבעל כלכו**. שמה יפקח הגל בתועד ומנאח
 לא נתן בקרקע ואבדו פשיעה היא אללו ותייב דשומר חנם
 וסוסיבדא. מקום: **בגמ' כסוגי**. כסוגי בתרומה ואפילו היד
 נפקת אסור בהנאה מיהו שוגג דתרומה דכתיב ביה וממשימו
 מאיזו יתר לשלם לו המעות אלא הכירות והבטולותינן נעשין בתרומה
 ואז כולל דמיס אולוין: **במזיד**. שהיז בתרומה אפילו שגג במזק
 וימנה דגבי חומש בשגגה כמיז אבל מזיד אינו אלא כשאר גזק
 מיס דאסור בהנאה ואף להספק לא היו חיי ליה ולא מזיד אפסדיה:
 גמ'

שבעה כדבעינן למימר לקמן. תנן התם בתרומה פ"ו. אכל תרומה שוגג משלם קרן וחומש.

מסורת הש"ס

(א) צ"מ סב. גיטין ל.
שבעות מז. וקדושין סז.
(ב) ותוספתא פ"ב ה"ד
פ"ט, ג) צ"מ מז. לעיל ח.
(ד) צ"מ שם, ה) תרומות
פ"ו מ"ח צ"מ דד.
(ו) צ"מ סז.

תורה אור השלם

ו. השב תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלממו וברכך ולך תודה צדקה לפני יי אלהיך: דברים כד יג

הגהות הב"ח

(א) גם' שהלטה את ישראל
על חמלו:

מוסף דע"י

שקדנה משכון. לכל מילי
המחייב בלחשן (ב"מ 39)
ואם אנד חייב בלחשיו
(יט"ד 17) חמץ שנפלה
עליו מפולת הדר גזלה
כמבוער. ואין חייב לגמור
דאן כאן עדי כל יראה
(ב"מ 30). כפי כח
להם שמירה אלא
ברקע. ולס לא שמן
ונגנו, פסיה הוי (ב"מ 30).
משום ריחא.
שכלל מתי ומוסר תחיה
והרי הוא מוציא גזלה
(שם).

רבינו חננאל (המשך)

שפלה עליו מפורל ונטסן
כפר, או הוא טסון
שליש טסון כח ארבע
הכלכל יכול להיות אחרי,
כלומר אינן מורה רי
התקן יחייב את כמכור,
ואינו חייב להסדר
להוציא ולשפר, איבא
נרץ לכלול. ולחזק
אפילו בשירות התקון
כי זה דאגר שטראל
כספים יחייב להם שטון
אלה בקרקע. ואל בענין
כלי זה הוא אלא שפס כלל
נדין דמשום אכסיו
מנענו את דרד דרד
משום ריחא אל חיישינן
כל אפילו או הוא טסון
בקרקע שטח יחייב
מתני האוכל ליתום התקן
כשם שבענין שירות
תושב, במדד הואיל
וחייב כדור שטון יחייב
התשלומין ומדמי הענין,
פירוש אל תאמר חשבו
ולתורה שאלכת את
כאילו שירות אותה
ותנתה מנע ראתה חייב
לשם פס התקן, אל
אפילו כעצם התקון
שהחייב פסס אסרי
תנא הוא. וזלית ליה לכתן
לשורה ולתורה מנע.
כדוך תנעו בשאר מנע
השנה בתורה שטח
שמסירת התורה תשכיל.
אל יכח אפילו שבענו דרד
שטון כל התשלומין דרד
לית ליה דמיס יארסיו
תנא הוא. ומסירתן תנע
רסי תגלילי ואת דאגר
והתה על עצמן תאך
מנע אפסו בתנעל כל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones